

Sygn. akt *XVC 744/15*

Gdańsk, dnia 16 marca 2016 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Florian

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **P. P. (1)**

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda P. P. (1) kwotę 12.500 zł. (dwanaście tysięcy pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od powoda P. P. (1) na rzecz pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 7217 zł. (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Stanowiska stron

Powód P. P. (1) pozwem skierowanym przeciwko (...) (...) Spółce Jawnej w S. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 340200 zł.

Powód twierdził, że zawarł z pozwanym szereg umów komis. Wartość przedmiotów oddanych w komis wynosiła łącznie 276500 zł. Ponadto powód powierzył pozwanemu w komis bez pisemnej umowy w ramach stałej współpracy na zasadach wzajemnego zaufania osiem kolejnych przedmiotów.

Pozwany nie zwrócił powierzonych rzeczy, ani też za nie zapłacił.

Zawezwanie do próby ugodowej okazało się bezskuteczne.

Pomimo skierowania pozwu przeciwko (...) (...) Spółce Jawnej w S. odpowiedź na pozew złożył (...) sp. z o.o. , wskazując, że jest następcą prawnym spółki jawnej.

Sąd uznał, że pomimo wadliwego oznaczenia strony pozwanej, a także z uwagi na wdanie się w spór przez podmiot będący następcą prawnym wskazanego pozwanego, nie zachodzi ujemna przesłanka procesowa.

Pozwany (...) Sp. z o.o. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany zaprzeczył, aby zawarł z powodem umowy komis. Załączone do pozwu dokumenty zostały podpisane przez A. S. (1). Pozwany współpracował z nim w okresie od 2011 do 31 marca 2013 r. Zakres współpracy obejmował

organizację wystaw i aukcji, a dodatkowo poszukiwanie klientów. W ramach tych zadań A. S. (1) nawiązał kontakt z P. P. (1).

Pozwany nie miał żadnej wiedzy o przekazaniu ani odbiorze przedmiotów wymienionych przez powoda. A. S. (1) nie był upoważniony przez pozwanego do zawierania jakichkolwiek umów. Pozwany nie wiedział, że A. S. (1) posługiwał się formularzami pozwanego oraz jego pieczętkami. Tylko jedna umowa została podpisana przez pozwanego.

A. S. (1) zmarł śmiercią samobójczą. Potem pracownicy pozwanego znaleźli oryginały umów /pokwitowań podpisywanych przez A. S. (1). Z niektórych dokumentów wynika, że powód otrzymał zwrot przedmiotów, których obecnie się domaga, jak również, że za niektóre przedmioty otrzymał zapłatę. Powód ma świadomość, że pozwany nie jest w posiadaniu wskazywanych przez niego przedmiotów. Jest nieprawdopodobne, aby przekazywał te przedmioty tak znacznej wartości bez jakiegokolwiek pokwitowania. Powód jest doświadczonym handlarzem antyków.

Podstawa faktyczna wyroku.

Powód od wielu lat zajmuje się handlem antykami. W 2011 r. nawiązał znajomość z A. S. (1), który wówczas organizował wystawę w M..

(dowód: zeznania powoda adn. 01:43:37)

A. S. (1) prowadził własną działalność gospodarczą, zajmował się między innymi handlem antykami oraz organizacją związanych z tym imprez. Od 2011 r. nawiązał współpracę z (...). (...) sp. jawną – w szczególności filią w W.. Jego zadaniem było organizowanie wystaw i pozyskiwanie klientów, czasami też świadczył pomoc fizyczną w transporcie i ustawianiu przedmiotów. Jakkolwiek A. S. (1) nie legitymował się pisemnym pełnomocnictwem współników, to miał dostęp do bloczków z drukami umów komisów /pokwitowań oraz do pieczętek, z których korzystał. Uprawnieni pracownicy (...) nie sprzeciwiali się temu.

(dowód: zeznania świadka I. P. adn. 00:25:31,

Powód w sprawach umów komisów kontaktował się w zasadzie wyłącznie z A. S. (1). Miał jego numer telefonu komórkowego. Towar do galerii przywoził osobiście albo też A. S. (1) odbierał od niego towar z domu i dopiero później była podpisywana umowa komisów. Czasami przyjmowano towar bez umowy komisów w tzw. depozyt (lecz również za pokwitowaniem). Działo się tak wówczas, gdy cena wymagała jeszcze uzgodnienia, względnie gdy trzeba było sprawdzić autentyczność towaru. Cena towaru była ustalana przez powoda z A. S. (1). Niekiedy jednak wyceny oraz weryfikacji oryginalności towaru dokonywała pracownica Spółki (...). Zdarzało się, że kwestionowała ona autentyczność przedmiotów oferowanych przez powoda lub też ich wartość. A. S. (1) był upoważniony przez powoda do odbioru towaru w sytuacji, gdy w określonym czasie nie zostanie on sprzedany. Na niektórych umowach/pokwitowaniach potwierdzał odbiór zwrotny przedmiotu w imieniu powoda.

(zeznania świadka I. P. adn. 00:35:56, 00:40:13, zeznania powoda adn. 01:59:56, opisane poniżej umowy/pokwitowania)

A. S. (1) formalnie współpracował z pozwanym do 31 marca 2013 r. Jednakże w późniejszych miesiącach przychodził do siedziby (...) w W.. Jeszcze w dniu 3 grudnia 2013 r. pokwitował zwrotny odbiór towarów powoda z (...).

(dowód: zeznania świadka I. P. adn. 00:40:13, 01:00:50, zeznania pozwanego J. K. (1) adn. 02:44:39, opisane poniżej umowy/pokwitowania).

A. S. (1) zmarł śmiercią samobójczą 21 grudnia 2013 r. Powód, nie wiedząc co się stało próbował się z nim skontaktować w sprawie rozliczeń. Informację o jego śmierci uzyskał dopiero od pracownicy (...) w styczniu 2014 r. Powód przybył do (...) w W. z posiadanymi przez siebie pokwitowaniami i w dniu 15 stycznia 2014 r. odebrał część przedmiotów. Wówczas także powód oświadczył, że przekazał A. S. (1) do (...) także inne przedmioty, na które nie otrzymał pokwitowań. Pracownica (...) zaprzeczyła, aby jakiegokolwiek inne przedmioty zostały przyjęte do (...) w komis i odmówiła rozliczeń

z tego tytułu. Jak później się okazało niewielka część przedmiotów co do których powód twierdził, że zostały zabrane przez A. S. (1), znalazła się u konkubiny A. S. (1) i została powodowi zwrócona. (te przedmioty nie są objęte żądaniem pozwu.). Powód stanowczo domagał się rozliczenia za przedmioty powierzone A. S. (1). Dotyczyło to 4 ikon oraz zegarka na łączną kwotę ok. 56000 zł. Po tym, jak przedstawiciele pozwanego odmówili rozliczenia tych przedmiotów powód oświadczył, że w takim razie zaprzeczy upoważnieniu udzielonemu A. S. (1) do odbioru jego rzeczy.

(zeznania świadka I. P. adn. 00:40:13, 01:13:56, zeznania powoda adn. 02:09:58, adn: 02:21:06, zeznania pozwanego J. K. (2) adn. 02:44:39)

W dniu 4 lutego 2015 r. powód na wezwanie pozwanego odebrał przedmiot oznaczony lit. (...) na pokwitowaniu (...) z dnia 29 grudnia 2011 o wartości 1300 zł.

(okoliczność bezsporna, vide pokwitowanie, zeznania świadka A. K. adn. :01:21:40, zeznania pozwanego 02:29:16,)

Powód zawezwał pozwanego do próby ugodowej wnioskiem z dnia 6 października 2014 r. Do zawarcia ugody nie doszło.

(okoliczność bezsporna, zawezwanie k. 12, protokół k. 13)

Pozwany nie rozliczył się z dwóch przedmiotów:

- przedmiot oznaczony poz.(...) – umowa z dnia 20 listopada 2011 r. (...) (kwota 6000zł.)
- przedmiot oznaczony lit. (...) – umowa z dnia 30 listopada 2011 r. (...) (kwota 6500zł.)

(Dowód: pokwitowania)

Ocena dowodów

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów.

Sąd na wniosek stron przeprowadził dowody z zeznań świadków A. K. oraz I. P. (rozprawa z dnia 9 marca 2016 r. adn. 00:12:52). Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom tych świadków. Świadek I. P. przedstawiła w sposób spójny zasady funkcjonowania (...) oraz rolę A. S. (1) w kontaktach z powodem. Jakkolwiek zeznania tego świadka pozostawały w pewnym zakresie sprzeczne z twierdzeniami strony powodowej zawartymi w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (np. co do świadomości pracowników galerii o tym, że A. S. (1) posługuje się drukami firmowymi i przyjmuje przedmioty w komis), to w ocenie Sądu pozostawały wiarygodne. Waleru wiarygodności przydaje tym zeznaniom ich zbieżność z zeznaniami pozwanego J. K. (1), który potwierdził zasady współpracy z A. S. (1) i powodem.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. K.. Zezna te okazały się o tyle mało przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, że okoliczność zwroty paterki została przyznana przez powoda.

Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron. Zeznania powoda są jedynie częściowo wiarygodne. Na wiarę zasługują na pewno te zeznania powoda, w których opisuje zasady swojej współpracy z A. S. (1) – co do sposobu nawiązania współpracy oraz darzenia tej osoby zaufaniem. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda co do tego, że A. S. (1) nie był przez niego uprawniony do odbioru rzeczy z (...). Całokształt materiału procesowego wskazuje na to, że współpraca pomiędzy powodem a A. S. (1) była bardzo ścisła. Kontaktowali się oni nie tylko w związku z umowami z (...), ale także handlem antykami na tzw. K. w W.. Powód powierzał pozwanemu przedmioty, co do których pokwitowania odbierał później. Poza tym z zeznań świadka I. P. wynika, że powód po nieudanej próbie rozliczeń z towarów przejętych przez A. S. (1) bez pokwitowania (...), zapowiedział, że zaprzeczy upoważnieniu A. S. (1) do odbioru jego towarów. Z kolei pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 9 marca 2016 r. przyznał, że fakt istnienia takowego upoważnienia został wykazany zeznaniami świadka I. P. (adn. 01:32:27)

Zeznania pozwanego J. K. (1) zasadniczo zasługują na wiarę. Pozwany przyznał, że A. S. (1) podpisywał umowy w imieniu (...), chociaż formalnie nie legitymował się pełnomocnictwem, a przyjęte przedmioty były rozliczane przez (...). Sąd uznał jednak za niewiarygodne zeznania pozwanego, że w okresie od marca 2013 r. do grudnia 2013 r. (tj. do śmierci) A. S. (1) nie miał nic wspólnego z (...). Świadek I. P. zeznała, że jesienią 2013 r. odbierał jeszcze towary wstawione przez powoda. Pokwitowania z podpisem A. S. (1) noszą daty 4.12. 2013 r.

Sąd analizował umowy/pokwitowania przedstawione przez powoda oraz egzemplarze tych samych umów przedstawione przez pozwanego. Dokumenty te zostały okazane powodowi oraz świadkom.

- **(...) z dnia 30 listopada 2011 (pozycji (...)) – nie objęta żądaniem pozwu)**

(k. 4, przedstawione przez powoda) poz.(...), poz. (...), podpis powoda, . (...) Odebrane

(k. 66, przedstawione przez pozwanego) Na tym dokumencie jest podpis: (...)- obiekty odebrałem, A. S. (1), **4.12.2013.**”

- **(...) z dnia 30 listopada 2011**

(k. 5, przedstawione przez powoda) poz. (...) – (...), poz. (...) , poz. (...) (podpis powoda)

(k. 67, przedstawione przez pozwanego) –. Na tym dokumencie jest adnotacja: „ Obiekty (...) odebrałem – A. S. (1), **4.12.2013**”

- **(...) z dnia 30 listopada 2011**

(k. 6, przedstawione przez powoda) poz. (...), (...) ,poz.(...) (podpis powoda)

(k. 68, przedstawione przez pozwanego) poz. (...) – (...) poz.(...)- zgoda za 5000 zł. , przy poz. (...)4500 ?, poz. (...) sprzed. 23.01.2012, poz. (...) sprzed. 29.05.2012, poz. (...) sprzed. 11.08.2012.: wypłaty **03.02.2012** poz.(...) 5500 zł. podpis powoda, **06.09.2012** – poz. (...) –(...) 5000 zł.,

(PB – oznacza zapłatę przelewem bankowym)

- **(...) z dnia 29 grudnia 2011 (przedmiot oznaczony lit. (...)) nie jest objęty żądaniem pozwu)**

- brak dowodu w załącznikach powoda.

(k.69, przedstawione przez pozwanego) poz. (...), poz. (...), , podpis pracownika przyjmującego przedmiot. (K.) , pokwitowanie zwrotu przedmiotu **29.10.2012.** poz. (...) przez powoda, podpis pracownika zwracającego (K.)

(k. 70. przedstawione przez pozwanego), adnotacja o zwrocie przedmiotu (...) **29.10.2012r.**, adnotacja: Poz. (...) **4.02.15** – poz. (...) – odebrałem, podpis powoda.

- **(...) z dnia 27 czerwca 2012 r. (omyłkowo w pozwie nr (...)) (przedmioty oznaczone lit.(...) nie są objęte żądaniem pozwu)**

(k. 7., przedstawione przez powoda) (...) – 6000, (...), (...) - 3500, (...) - 12.000, (...) -7500, (...) zł. (podpis pracownika A. S. (1)), pokwitowanie zwrotu przedmiotu (...). 15.01.2014 P.,

(k. 71, przedstawione przez pozwanego) adnotacje: poz. (...) **15.01.2014** – odb. Podpis powoda, **11.08.2013**, poz. (...) z upoważnienia p. P. odebrałem A. S., (...) – obiekty odebrałem **04.12.2013r.** – A. S. (1),

- **(...) z dnia 27 czerwca 2012 (przedmioty pod pozycją (...)) nie są objęte żądaniem pozwu).**

(k. 8, przedstawione przez powoda) (...) - 5800, (...) - 4000, (...) - 1500, (...) 7500, (...) -12.000, (...) - 9.000 , Jako pracownik (...) podpisał się A. S. (1), na pokwitowaniu odbioru przedmiotu poz. (...) podpis powoda oraz data **15.01.2014**, oraz oświadczenie: obiekt (...) odebrałem i podpis powoda,

(k. 72, przedstawione przez pozwanego); adnotacje: **04.12.2013r.** (...) - obiekty odebrałem podpis A. S. (1) , **23.03.2013** poz. (...) – odebrał A. S. (3); obiekt (...) odebrałem i podpis powoda; poz. (...) **15.01.2014** podpis powoda)

• **(...) z dnia 19 września 2012 r.**

(k. 9., przedstawione przez powoda) Poz. (...) - (...), poz. (...) - 21.000, poz.(...) - 5500, poz. (...) - (...), poz. (...) - 4500, poz.(...)- 4500, poz. (...) - 4000, poz. (...) - (...), poz. (...) - 5500, poz. (...) - 3000, poz. (...) - (...)), jako podpis pracownika (...) podpis A. S. (1),

(k. 73 – przedstawione przez pozwanego), na pokwitowaniu odbioru towaru adnotacje:

23.03.2013 – (...)– przekazał A. S. (3),

10.06.2013 – poz. (...) – upoważnienia P. P. (1) odebrałem A. S. (1).

Analiza ta pozwoliła na ustalenie, kiedy i jakie przedmioty oraz przez kogo zostały odebrane.

Podstawa prawna wyroku.

W ocenie Sądu żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie jedynie w nieznacznym zakresie.

Powód nie wskazał podstawy prawnej swoich roszczeń. Powoływał się na zawarte pomiędzy stronami umowy komisju.

Spór pomiędzy stronami ogniskował się wokół następujących zagadnień:

- czy doszło w ogóle do zawarcia umowy komisju pomiędzy stronami,

- czy A. S. (1) był uprawniony do odbioru przedmiotów w imieniu powoda i czy tego odbioru dokonał,

- czy umową komisju (względnie innego stosunku prawnego) były także objęte przedmioty wskazane przez powoda jako powierzone „w ramach stałej współpracy”, a jeżeli tak, to czy doszło do ich, szeroko rzecz ujmując, rozliczenia.

Umowa komisju

W ocenie Sądu wbrew stanowisku pozwanego w zakresie przedmiotów objętych przedłożonymi przez strony umowami/pokwitowaniami doszło do zawarcia umowy komisju. Przepisu kodeksu cywilnego nie przewidują formy szczególnej dla zawarcia umowy komisju. Oznacza to, że pełnomocnictwo do zawarcia tej umowy również nie musi być udzielone w formie szczególnej.

A. S. (1) stale współpracował w pozwanym, chociaż nie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę. Do jego zadań należało pozyskiwanie klientów i współpraca z nimi. Dysponował firmowymi drukami umów oraz pieczętkami. Pozwany rozliczał towar przyjęty przez A. S. (1) w komisju: pracownicy pozwanego weryfikowali autentyczność towaru oraz cenę, wypłacali wynagrodzenie, decydowali o tym, w którym miejscu towar ma być eksponowany. Te okoliczności sprawiają, że wbrew twierdzeniom pozwanego zawartym w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, A. S. (1) był uprawniony do zawierania umów komisju w imieniu pozwanego. Za jego statutem przemawia także domniemanie wynikające z dyspozycji art. 97 k.c., który stanowi, że osobą czynną w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publiczności poczytuje się w razie wątpliwości za umocowaną do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa. A. S. (1) w lokalu pozwanego zachowywał się jak pracownik. Miał dostęp do firmowych druków i pieczętek, oraz pomieszczeń. Jakkolwiek więc

spotykał się z powodem także poza siedzibą (filia) pozwanego, to okoliczności temu towarzyszące stwarzały po stronie powoda usprawiedliwione przekonanie, że A. S. (1) jest przedstawicielem pozwanego.

Kolejną kwestią wymagającą wyjaśnienia jest to, czy A. S. (1) był uprawniony do odbioru towarów powoda i czy tego odbioru dokonał.

Upoważnienie A. S. (1) do odbioru przedmiotów powoda

Sąd przesądził tę kwestię pozytywnie w odniesieniu do prawie wszystkich towarów objętych żądaniem pozwu, a wskazanych w pokwitowaniach. Jak już wskazano współpraca powoda z A. S. (1) była ścisła, oparta na wzajemnym zaufaniu. A. S. (1) odbierał niekiedy przedmioty od powoda z domu, bez pokwitowania, a stosowne dokumenty były wydawane następczo. Sam zajmował się transportem tych przedmiotów. Umowy były zawierane od jesieni 2011 r. do jesieni 2012 r. Na przedstawionych pokwitowaniach brak podpisu powoda odbioru niesprzedanych przedmiotu pochodzącego sprzed śmierci A. S. (1) (21 grudnia 2013 r.). Część przedmiotów (co wynika z pokwitowań) została odebrana przez A. S. (1) już w marcu 2013 r. Oznaczałoby to, że przez okres kilkunastu miesięcy powód nie interesował się przedmiotami objętymi umową komisju. Ta teza nie jest uprawniona w świetle pozostałych okoliczności, a w szczególności ścisłej współpracy pomiędzy powodem a A. S. (1) oraz stałego zajmowania się przez powoda handlem dziełami sztuki. Na uwagę zasługują także zeznania świadka I. P., z których wynika, że powód zapowiedział, że zaprzeczy upoważnieniu A. S. (1) do odbioru jego rzeczy, jeżeli nie otrzyma żądanych pieniędzy.

Podkreślić więc należy, że strony łączyła ścisła współpraca. W jej ramach dokonywano wielu działań niesformalizowanych. Kluczową rolę dla obu stron odgrywała w tych relacjach osoba A. S. (1), którego obie strony darzyły zaufaniem w sferze przedsięwzięć handlowych. Obie strony przez szereg miesięcy akceptowały taki sposób procedowania. Toteż każda z nich ponosi konsekwencje tych czynności.

Sąd na podstawie analizy przedstawionych pokwitowań ustalił, że pozwany nie rozliczył się z dwóch przedmiotów o łącznej wartości 12500 zł.

Strony w niniejszym postępowaniu nie kwestionowały wartości przyjętych w treści umowy / pokwitowań. Obowiązek zwrotu przedmiotów wynikał z § 4 regulaminu włączonego do treści umowy (k. 76). Skoro zatem pozwany nie sprostował temu obowiązkowi, odpowiada on za szkodę wynikłą z niewykonania zobowiązania (art. 471 k.c.). Pozwany nie przedstawił ani twierdzeń ani dowodów na to, że zaistniały stan rzeczy jest następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada. Szkada powoda jest równa wartości tych przedmiotów, które nie zostały mu wrócone.

Powód domagał się odsetek od dnia wniesienia pozwu.

Świadczenie odszkodowawcze wynika ze zobowiązania bezterminowego w rozumieniu art. 455 k.c. Dlatego też pozwany pozostawał o opóźnieniu dopiero od wezwania do wykonania świadczenia. Powód wzywał pozwanego do zwrotu rzeczy pismem z dnia 23 września 2014 r. (k. 10). Dlatego też na pewno już w dacie wniesienia pozwu tj. 26 lutego 2015 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu i zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. winien zapłacić odsetki ustawowe.

Rozliczenie przedmiotów powierzonych przez powoda A. S. (1)

Na podstawie analizy zebranego materiału dowodowego Sąd uznał, że brak dowodów na to, że wskazane przez powoda przedmioty jako „powierzone w ramach stałej współpracy” zostały objęte umowami komisju z pozwanym, względnie przyjęte w tzw. depozyt, aby dokonać ich wstępnej weryfikacji. Poza twierdzeniami powoda brak jakichkolwiek dowodów na tę okoliczność. W szczególności nie można ustalić, czy w ogóle te przedmioty zostały przekazane A. S. (1), kiedy to miało miejsce, jaki miał być cel przekazania tych przedmiotów, skoro od jesieni 2013 r. (tak przynajmniej wynika z załączonych do akt dokumentów) A. S. (1) nie zawierał w imieniu pozwanego umów z powodem i wreszcie, jaka była wartość tych przedmiotów.

Rzeczywiście, jak już wskazano, szereg czynności z udziałem A. S. (1) była dalece odformalizowana. Jednakże ostatecznie były podpisywane umowy komisju/pokwitowania, a także kwitowano odbiór przedmiotów lub pieniędzy.

Część z przedmiotów powierzonych przez powoda A. S. (1) znalazła się w prywatnych zasobach A. S. (1) po jego śmierci. Być może także i przedmioty wskazywane przez powoda zostały przyjęte przez A. S. (1), jednak nie powierzono ich w komis (...). To jednak są jedynie hipotezy, które nie pozwalają na poczynienie stanowczych ustaleń dla pozytywnego rozstrzygnięcia o roszczeniu powoda. Powód, pomimo, że to na nim spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał w niniejszej sprawie okoliczności stanowiących podstawę jego roszczeń w omawianym zakresie.

Koszty procesu

Sąd, mając na uwadze, że pozwany uległ tylko co do nieznaczej części żądania powoda, zasądził od powoda na rzecz pozwanego, wszystkie celowe koszty obrony praw w procesie. (art. 98 § 2 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c.). Koszty te obejmują koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową w łącznej wysokości 7217 zł.